proLékaře.cz | 12.11.2026

Prof. MUDr. Hana Rosolová, DrSc., FESC, jubilující

Letošní narozeniny paní profesorky Hany Rosolové jsou mimořádné, protože jsou jubilejní. Jubileum je v lidském životě vždy výjimečnou událostí, která vybízí k ohlédnutí se a zamyšlení. Dovolte mi tedy jako jejímu dlouholetému kolegovi takové malé osobní zamyšlení. Když jsem začal koncipovat toto své zamyšlení, záhy jsem opustil ambici připomenout i jen to nejdůležitější z neuvěřitelně plodného profesního života paní profesorky, která se zapsala do historie více oblastí souvisejících s internou a kardiologií obecně. Nakonec jsem usoudil, že se raději podělím o několik vzpomínek, které mi obzvláště utkvěly a které paní profesorku přibližují nejen jako mimořádného odborníka, ale především jako mimořádného člověka.

První setkání s paní profesorkou Rosolovou, dnes už mohu rád napsat Hankou, si pamatuji tak zřetelně, jako by se odehrálo včera. Setkali jsme se na letišti před odletem na zahraniční kongres a hledali jsme místo k občerstvení. V té době již byla Hanka respektovanou odbornicí a já teprve začínajícím postgraduálním studentem. Restauraci jsme našli naštěstí snadno a rychle. Hanka měla v otázce zdroje občerstvení od počátku jasno, a tak jsme si bez váhání objednali nápoj reprezentující Hančino rodné město. Je všeobecně známo, že tento nápoj lidi sdružuje a odstraňuje mezi nimi společenské bariéry, ale že mi paní (tehdy ještě) docentka nabídne tykání, by mě ani ve snu nenapadlo. Přitom v té době měla za sebou už řadu úspěšných projektů včetně průlomových epidemiologických sledování plzeňské populace nebo pobytu na stanfordském pracovišti v týmu prof. Reavena. Svým milým, přátelským, nepovýšeným chováním mě zcela ohromila, protože nesplňovala mou tehdejší představu o nezábavnosti, odměřenosti špičkových lékařů a vědců. Musím konstatovat, že tímto přístupem k mladším kolegům se mi stala vzorem.

Dalším tématem, které nás po nějakém čase zase svedlo dohromady, byl metabolický syndrom. V době, kdy se mu Hanka začala systematicky věnovat a propagovat důležitost tohoto konceptu, byla (opět) hodně napřed! Její úsilí vyústilo v založení Českého institutu metabolického syndromu, který již téměř 20 let vzdělává v problematice kardiometabolického rizika nejen odbornou, ale i laickou veřejnost. Vzpomeňme, jak Hanka s kolegy neúnavně objížděla regiony autobusem, aby s tímto zdravotním rizikem seznámila širokou veřejnost. A díky jejímu zanícení a nadšení pro věc přicházely na jednotlivých štacích desítky i stovky zájemců, které začalo zajímat, jak si metabolicky vedou.

Prof. Rosolovou si všichni pamatujeme jako zakládající členku České společnosti pro hypertenzi, ale neméně úspěšně působila i ve výboru České kardiologické společnosti, nadále pracuje jako členka výborů České internistické společnosti a České společnosti pro aterosklerózu. Zvláště ze spolupráce v posledně jmenovaném výboru mám osobně velkou radost. Hanka pracuje v ČSAT od počátků a je jisté, že Společnost je taková, jakou ji známe, i díky ní. Otevřená, přátelská, aktivní, konstruktivně kritická, spolehlivá a vždy připravená pomoci. Tak nakonec můžeme určitě charakterizovat i Hanku samotnou.

A to není ani zdaleka všechno, co by se mělo o Hance Rosolové napsat, kdybychom chtěli bilancovat její profesní kariéru. Jak jsem psal úvodem, napsat i jen hlavní body charakterizující její pracovní život by vydalo na suplementum Atheroreview a jistě bychom i tak něco významného opomněli.

Proto si dovolím skončit poděkováním a přáním.

Milá Hanko, děkuji Ti za všechny kolegy, jimž jsi vždy byla rádkyní, pomocnicí a oporou. Děkuji i za všechny pacienty, pro které jsi udělala mnoho v ordinaci i při práci v odborných společnostech. A děkuji za Tvůj vždy vlídný a optimistický přístup.

Za všechny a se všemi, kteří Tě mají rádi, Ti přeji hodně zdraví, štěstí, optimismu a energie. Nejen pro odbornou práci klinickou i výzkumnou, v níž nadále pokračuješ, ale také pro chvíle s rodinou, na golfu, lyžích, kole a všude tam, kde se cítíš nejlépe.

A těším se na další roky v Tvé milé společnosti.

